

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.529 van 17 mei 2001
in de zaak A. 89.213/XIV-625.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XVie KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en zijn echtgenote XXX, van Armeense nationaliteit, op 26 januari 2000 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 1999 tot bevestiging van de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 19 mei 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 januari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. LAMRABET die, loco Advocaat L. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX en XXX komen België binnen op 1 februari 1996 en verklaren zich op 2 februari 1996 voor de eerste maal vluchteling.

1.2. Hun asielaanvragen worden afgewezen door de beslissingen van de Commissaris-generaal van 26 april 1996 tot bevestiging van de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 februari 1996.

1.3. Verzoeker dient op 21 augustus 1996 een tweede asielaanvraag in en verzoekster op 5 september 1996.

1.4. De Minister van Binnenlandse Zaken beslist op 21 augustus 1996 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, betreffende verzoeker.

1.5. Op 5 september 1996 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten betreffende verzoekster.

1.6. Door de Commissaris-generaal werden op 16 januari 1998 bevestigende beslissingen van weigering tot verblijf genomen.

1.7. Op 5 mei 1998 verklaart verzoeker zich voor de derde maal vluchteling. Zijn echtgenote dient op 7 mei 1998 een derde asielaanvraag in.

1.8. Op 19 mei 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.9. Op 24 december 1999 neemt de Commissaris-generaal de bestreden beslissingen tot bevestiging van de beslissingen van 19 mei 1999 tot weigering van verblijf.

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat samengevat, wat de eerste voorwaarde betreft, de verzoekende partijen een enig middel afleiden uit de schending van de artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991;

3.1.1. Overwegende dat de bestreden beslissing van de tweede verzoekende partij gebaseerd is op de beslissing van verzoeker; dat verzoeker naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag betoogt dat hij op 3 maart 1999 veroordeeld werd tot 12 jaar gevangenisstraf en dat zijn huis en alle bezittingen in beslag werden genomen; dat uit de vordering van het Openbaar Ministerie van Jerevan van 2 december 1997 blijkt dat verzoeker wordt beschuldigd van het feit dat hij tussen 30 april 1994 en 30 september 1997, als directeur van een onderneming samen met de hoofdboekhouder, 5.311.704 Drams heeft verduisterd en met dat geld 73 vuurwapens en 40.000 kogels heeft aangekocht met het oog op een illegale transactie in Turkije; dat zijn kompaan (de hoofdboekhouder) aan de grens met Turkije werd aangehouden in het bezit van voornoemde goederen en dat verzoeker tijdig de vlucht kon nemen; dat verzoeker de inhoud van voormelde vordering en de opgelopen veroordelingen bevestigt; dat op het eerste gezicht vaststaat dat verzoeker deze feiten niet heeft vermeld in zijn opeenvolgende asielverklaringen; dat hij nochtans driemaal de asielprocedure heeft doorlopen, wat betekent dat hij drie keer door de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is verhoord; dat hij evenveel vragenlijsten heeft kunnen invullen; dat hij bovendien een aantal beroepsschriften in dringend beroep en/of hernieuwde asielaanvragen bij de bevoegde Overheden

en verzoekschriften bij de Raad van State heeft ingediend; dat in het vluchtelingenrecht de kandidaat-vluchteling de plicht heeft om alle relevante persoonlijke gebeurtenissen, die de gegrondheid van de vrees voor vervolging kunnen aantonen, nauwkeurig en waarheidsgetrouw te vermelden; dat verzoeker in geen enkele fase van de opeenvolgende procedures heeft verklaard dat hij geld heeft verduisterd en daarmee wapens heeft aangekocht;

3.1.2. Overwegende dat het de Raad van State niet toekomt de opportuniteit van de bestreden beslissingen te beoordelen; dat hij evenwel, bij toepassing van het algemeen rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit", vermag acht te slaan op de niet betwiste gegevens van de zaak; dat, zoals reeds gesteld, verzoeker de inhoud van voornoemde veroordeling die van gemeenrechtelijke aard is, niet betwist; dat verzoeker poogt dit ernstig gemeenrechtelijk misdrijf te situeren tegen een politieke achtergrond om alsnog een vrees voor vervolging aannemelijk te maken; dat een dergelijke houding niet ernstig is en dat verzoeker, door de ware toedracht van zijn vluchtrelaas zolang mogelijk te verbergen, meermaals de bevoegde Autoriteiten en de Raad van State heeft misleid; dat hieruit volgt dat de vordering niet ontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettig vereiste rechtmatig belang,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeventien mei tweeduizendeen, door :

de HH.	D. MOONS,	wnd.kamervoorzitter,
		staatsraad,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.